

Sygn. akt I KZ 1/22

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **J. W.**,

ukaranego z art. 154 § 2 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 16 lutego 2022 r.

zażalenia wniesionego przez ukaranego

na zarządzenie przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 listopada 2021 r., sygn. akt II Ka (...),

odmawiające przyjęcia kasacji J. W. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 5 listopada 2021 r., sygn. II W (...),

na podstawie art. 530 § 3 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem na podstawie art. 110 k.p.w. w zw. z art. 112 k.p.w. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. odmówiono przyjęcia kasacji wniesionej przez ukaranego J.W. od wskazanego powyżej wyroku, wskazując że ten nadzwyczajny środek zaskarżenia w sprawach o wykroczenia może zgodnie brzmieniem art. 110 k.p.w. złożyć tylko Prokurator Generalny lub Rzecznik Praw Obywatelskich. Ukaraný zatem nie był osobą uprawnioną do dokonania tej czynności procesowej.

Na to zarządzenie J. W. złożył w ustawowym terminie zażalenie, w którym podniósł między innymi, że czuje się niewinny oraz wyraził szereg subiektywnych

zastrzeżeń co do działalności orzeczniczej Sądu Okręgowego w K. W konsekwencji wniósł o skierowanie sprawy II Ka (...), do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w K.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie było zasadne i nie mogło tym samym skutkować zakwestionowaniem prawidłowo wydanego zarządzenia. Na wstępie podnieść należy, że przedmiotem niniejszego postępowania nie jest badanie prawidłowości wyroku w sprawie Sądu Okręgowego w K., sygn. akt II Ka (...), lecz weryfikacja poprawności ustaleń w zakresie braku spełnienia warunków formalnych do złożenia kasacji od tego wyroku. Na tym etapie sprawa o wykroczenie zakończona prawomocnym wyrokiem nie może być kontrolowana merytorycznie, to bowiem mogłoby mieć miejsce dopiero po przyjęciu nadzwyczajnego środka zaskarżenia, do czego w niniejszej sprawie dojść nie mogło. Sprawy tzw. wykroczeniowe co do zasady zostały wyłączone z zakresu przedmiotowego kasacji i strony nie posiadają uprawnień do jej wniesienia. Zgodnie z treścią powołanego w podstawie prawnej zaskarżonego zarządzenia art. 110 k.p.k. może uczynić to jedynie tzw. podmiot kwalifikowany, a zatem Prokurator Generalny lub Rzecznik Praw Obywatelskich. Rola strony w tym zakresie ogranicza się do możliwości złożenia stosownej sygnalizacji, skierowanej do jednego z tych podmiotów. Stąd wniesienie przez skazanego kasacji wbrew powyższej regulacji, uruchomić musiało tryb wskazany w art. 530 § 2 k.p.k., który przewiduje, że w takiej sytuacji obowiązkiem prezesa sądu lub upoważnionego sędziego jest odmowa przyjęcia środka zaskarżenia, który pochodzi od osoby nieuprawnionej do jego złożenia. W tej sytuacji zaskarżone zarządzenie było rozstrzygnięciem prawidłowym.

Kierując się powyższą argumentacją, Sąd Najwyższy orzekł zatem jak na wstępie.

